

Sygn. akt I KK 342/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **P. P.**

skazanego z art. 209 § 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 września 2022 r.

na posiedzeniu wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej – Górze

z dnia 13 października 2020 r., sygn. akt VII K 354/20

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt VII Ka 466/21

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wniósł do Sądu Najwyższego kasację od powołanego wyżej wyroku Sądu odwoławczego, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu I instancji skazujący P. P. za czyn z art. 209 § 1a k.k. na karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności, jednocześnie wnosząc o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji. W uzasadnieniu wniosku nawiązał w szczególności do przyczyn niemożności wywiązywania się przez P. P. z obowiązku alimentacyjnego, a także podnosił, iż jego izolacja a zarazem uniemożliwienie wykonywania pracy zarobkowej z pewnością przedłuży ten stan oraz spowoduje, że nie będzie również mógł wykonać orzeczonych kar wymierzonych mu w innych sprawach (kary ograniczenia wolności, kary grzywny).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy nie jest zasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Z zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych i wykonalnych orzeczeń, określonej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. wynika, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może mieć miejsce w sytuacjach wyjątkowych. Uwzględniając treść art. 532 § 1 k.p.k. i umiejscowienie tego przepisu w systemie regulacji prawa procesowego i wykonawczego można stwierdzić, że zastosowanie tego przepisu winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa. Z tego typu następstwami może się natomiast wiązać fakt wykonania kary w relacji do rangi i doniosłości sformułowanych w kasacji zarzutów, których uwzględnienie jest w najwyższym stopniu prawdopodobne (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Rozpoznając wskazany wyżej wniosek Sąd Najwyższy nie powziął jednak wystarczającego przekonania, iż podniesione w kasacji zarzuty są rangi wskazującej na niemal oczywistą i nienasuważącą wątpliwości zasadność tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a dopiero takie ustalenie może przekonywać o potrzebie odstępstwa od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnego orzeczenia.

Podstawą do skorzystania z instytucji z art. 523 § 1 k.p.k., nie mogą być także naturalne następstwa i ewentualne dolegliwości związane z wykonaniem orzeczonej kary pozbawienia wolności zwłaszcza zaś argument, że skazany nie będzie wywiązywał się z prawomocnie orzeczonych wobec niego przez Sady orzeczeń, w tym nałożonych na niego kar i zobowiązań.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as]

